

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ 2011-2012

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 16/1/2012 **Τυραννόσαυρος** *Πάντι Κονσιντάν*
- 23/1/2012 **Εκτός νόμου και χρόνου** *Τζον Μάικλ ΜακΝτόνα*
- 30/1/2012 **Ένας χωρισμός** *Ασγκάρ Φαραντί*
- 6/2/2012 **Μίχαελ** *Μάρκους Σλάιντσερ*
- 13/2/2012 **Βασιλιάς σε μια κόλαση** *Μάριους Χολστ*
- 20/2/2012 **Πίνα Μπάους** *Βιμ Βέντερς*
- 27/2/2012 **Πρέπει να μιλήσουμε για τον Κέβιν** *Λιν Ράμσι*
- 5/3/2012 **Το παιδί με το ποδήλατο** *Αδελφοί Νταρντέν*
- 12/3/2012 **Πολεμώντας για τη νίκη** *Βαλερί Ντονζελί*
- 19/3/2012 **Το λιμάνι της Χάβρης** *Άκι Καουρισμάκι*
- 26/3/2012 **Κοτόπουλο με δαμάσκηνα** *Μαρζάν Σατραπί - Βενσάν Παρονό*
- 2/4/2014 **Κάποτε στην Ανατολία** *Νούρι Μπίλγκε Τσεϊλάν*

ΜΙΧΑΕΛ - MICHAEL

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Markus Schleiner

Ηθοποιοί: Michael Fuith, Christine Kain,
David Rauchenberger

Ήχος: Veronika Hlawatsch

Φωτογραφία: Gerald Kerkletz

Μοντάζ: Wolfgang Widerhofer

Κοστούμια: Hanya Barakat

Χώρα: Αυστρία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 96΄

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: - Βραβείο Κινηματογράφου Βιέννης (2011), Καλύτερης Ταινίας στον Μάρκου Σλάιντσερ

- Βρετανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου (2011)

Υποψήφιο για Βραβείο Σκηνοθεσίας στον Μάρκου Σλάιντσερ

- Φεστιβάλ του Ζάγκρεμπ 2011, Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.

Ένα δράμα που επικεντρώνεται σε μια περίοδο πέντε μηνών από τη ζωή ενός παιδόφιλου που έχει απαγάγει ένα αγόρι και το κρατά κλειδωμένο στο υπόγειό του. Η ταινία περιγράφει τους τελευταίους μήνες της ακούσιας συμβίωσης του 10χρονου Βόλφγκανγκ με τον 35χρονο Μίχαελ.

Η ταινία βασίστηκε στα πραγματικά γεγονότα που συγκλόνισαν την Αυστριακή κοινωνία με την υπόθεση της 10χρονης Νατάσα Κάμπους, θύμα απαγωγής από έναν παιδόφιλο το 1998.

Το «Michael», του πρωτοεμφανιζόμενου αυστριακού σκηνοθέτη Μάρκου Σλάιντσερ είναι το πορτρέτο ενός 35χρονου παιδόφιλου που ζει με έναν 10χρονο. Ο Σλάιντσερ οδηγεί την ταινία στα άκρα. Το παιδί έχει απαχθεί από τον ενήλικο ο οποίος προσπαθεί να παίξει τον ρόλο του πατέρα.

Η σκηνή με το παιδί μόνο και αβοήθητο μπροστά στην απειλή του γυμνού πέους του άντρα είναι

ανατριχιαστική. «Η παιδοφιλία είναι το χειρότερο έγκλημα στην κοινωνία μας, σε σημείο που ακόμη και ο πιο πολιτισμένος άνθρωπος δεν θα είχε αντίρρηση να επιστρέψει σε μεσαιωνικές μεθόδους τιμωρίας» σχολίασε ο σκηνοθέτης, ο οποίος δεν αρνείται ότι ο βασικός οδηγός του για τη δημιουργία αυτής της ταινίας ήταν ο κίτρινος Τύπος, ο οποίος ασχολείται κατά κόρον με τέτοιου είδους θέματα. «Η μυθοπλασία σου προσφέρει τη δυνατότητα να εξετάσεις ένα θέμα εντελώς γυμνό, χωρίς να το καμουφλάρεις με τίποτα. Και αυτό ακριβώς ήταν που με ενδιέφερε» είπε επίσης ο Σλάιντζερ.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Όλοι θυμόμαστε την υπόθεση του 10χρονου κοριτσιού που απήχθη πριν από μερικά χρόνια στη Βιέννη, και που ο απαγωγέας του κράτησε κλειδωμένο στο ...κελάρι του σπιτιού του, μέχρι που εκείνο κατάφερε να το σκάσει όταν ήταν πια 18 ετών. Σαστίσαμε τότε και αναρωτηθήκαμε πώς τόσα χρόνια κανείς δεν υποπτεύθηκε τίποτα και τι έγινε τελικά σε αυτό το κελάρι.

Αυτό φαίνεται να αναρωτήθηκε και ο Μάρκος Σλάιντζερ και αποφάσισε να γυρίσει μια ταινία βασισμένη σε αυτή την υπόθεση. Στην ταινία του, Μάικλ, παρακολουθούμε κάποιους μήνες από μία παρόμοια ιστορία. Ο Μάικλ, 40χρονος αυστριακός ασφαλιστής, απαγάγει ένα 10χρονο αγόρι, τον Βόλφγκανγκ και το κρατάει κλειδωμένο στο υπόγειό του. Εκεί παρατηρούμε την ανορθόδοξη σχέση τους, που περνάει από τα στάδια πατέρα-γιου, βιαστή-θύματος, αφεντικού-κατοικίδιου, κρατούμενου-συγκρατούμενου.

Ο Σλάιντζερ, κάνει το σκηνοθετικό του ντεμπούτο με αυτή την ταινία, αν και έχει δουλέψει για αρκετά χρόνια στο αυστριακό σινεμά. Το ότι έχει δουλέψει και με το Μίκαελ Χάνκε είναι προφανές. Μόνο που ο Σλάιντζερ τολμά ακόμα περισσότερο από το διάσημο σκηνοθέτη, αγγίζοντας ένα πολύ ευαίσθητο θέμα και βασιζόμενος σε μία αληθινή ιστορία που απασχόλησε για καιρό το δυτικό κόσμο. Μάλιστα επιλέγει μία κινηματογράφηση ακόμα πιο ψυχρή και πιο αποστασιοποιημένη από του Χάνκε. Επιπλέον, ο Σλάιντζερ έχει παρακολουθήσει ολόκληρο το σύγχρονο σινεμά της χώρας του, το οποίο φαίνεται να αναπτύσσεται και να αναγνωρίζεται τα τελευταία χρόνια, ενώ έχει αγγίξει και το ευρύτερο κοινό, φτάνοντας μέχρι και στα όσκαρ. Γεγονός παράδοξο αν σκεφτεί κανείς ότι πρόκειται ίσως για το πιο feel bad σινεμά που υπάρχει σήμερα. Για το σινεμά που δε συγκινεί, δεν κρίνει, δεν ουρλιάζει, απλώς παρακολουθεί το σύγχρονο άνθρωπο, με τη

μοναξιά, τη βία, τα τραύματα, τα σύνδρομα που φέρει. Στόχος του δεν είναι ποτέ το βλέμμα ή το συναίσθημα του θεατή αλλά η συνείδησή του. Στην ταινία του Σλάιντζερ παρακολουθούμε τον παιδόφιλο απαγωγέα και βιαστή Μάικλ. Το Μάικλ που προσπαθεί να επιβιώσει και να συμφιλιωθεί με τις επιλογές του και με τις άρρωστες επιθυμίες του. Που προσπαθεί διαρκώς να διατηρεί κρυφή την παράλληλη ζωή του και που κατά τα άλλα είναι ένας αξιότιμος και ευυπόληπτος ασφαλιστής. Δεν πρόκειται λοιπόν για ένα τέρας το οποίο ζει στο περιθώριο. Ο ίδιος ταιριάζει απόλυτα σε ένα περιβάλλον που φαίνεται να λειτουργεί κανονικά, αλλά δεν είναι σε καμία περίπτωση ευτυχισμένο ή υγιές. Κι έτσι το περιβάλλον αυτό, η κοινωνία ολόκληρη, φέρει τις δικές του ευθύνες για την απαγωγή και τον εγκλεισμό του αγοριού.

Ο σκηνοθέτης, χάρη και στην εξαιρετική ερμηνεία του πρωταγωνιστή του, Μάικλ Φούιθ, χτίζει ένα χαρακτήρα πολύ αληθινό, πολύπλοκο όσο και καθημερινό. Καταλαβαίνει ότι η πράξη του ήρωά του είναι τόσο απεχθής, ώστε δε χρειάζεται να επιμένει σε αυτό. Επιμένει μόνο στο πώς μπορεί να επιβιώσει ο άνθρωπος αυτός με την επιλογή του, με πόση επιμονή την υποστηρίζει και πώς ταυτόχρονα παραμένει – έστω επιφανειακά – ένα λειτουργικό μέλος της κοινωνίας. Όλα αυτά ο Σλάιντζερ τα κινηματογραφεί με απλότητα, με αφάιρεση αλλά και με μεγάλη ακρίβεια. Η μουσική απουσιάζει από την ταινία, ενώ κυριαρχούν όλοι οι ήχοι, της φύσης και της πόλης, που ακολουθούν συνεχώς τους δύο κεντρικούς χαρακτήρες. Οι βίαιες στιγμές είναι όλες εκτός κάδρου και τονίζονται οι μικρές κινήσεις, τα στιγμιαία βλέμματα, οι σιωπές. Το Μάικλ λοιπόν, εκτός από τολμηρό, είναι και ένα πολύ συνεπές έργο, που καταφέρνει να μουδιάσει το θεατή από τα πρώτα κιόλας λεπτά.

Ομολογώ ότι μόλις τέλειωσε η ταινία δυσκολεύτηκα να σηκωθώ από τη θέση μου και να συνεχίσω την ημέρα μου κανονικά.

ΤΕΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

ΜΑΡΚΟΥΣ ΣΛΑΙΝΤΣΕΡ

Γεννήθηκε στη Βιέννη το 1971. Εργάστηκε ως υπεύθυνος κάστινγκ από το 1994 έως και το 2010. Συμμετείχε σε περισσότερες από 60 παραγωγές ταινιών, ανάμεσα στις οποίες οι "Σκυλίσιας μέρες" του Ούλριχ Ζάιντλ και της "Λευκής κορδέλας" του Μίχαελ Χάνκε, για την οποία επέλεξε τα παιδιά του καστ, τα εκπαιδευσε και δούλεψε μαζί τους τις σκηνές τους. Το "Μίχαελ" είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.